

ВАСИЛИЙ ЖУКОВСКИ ПЕСЕН

Превод от руски: Любен Любенов, Григор Ленков, —

chitanka.info

Годежния си пръстен
в морето изтървах —
и с него своята радост
и своя весел смях.

„Вземи, носи го, мили! —
ми каза в онзи час. —
Додето ти го носиш,
ще бъда твоя аз!“

Аз плакнех своята мрежа
в неверните вълни...
В миг пръстена изпуснах...
Иди, че го върни.

И оттогава с мене
тя вече не дружи,
И моята усмивка
на дъното лежи.

О, ветре полунощен,
приятел ми бъди!
Потъналия пръстен
оттам ми извади.

Видя ме днес разплакан,
до мене тъжна спря.
И в погледа ѝ нещо
като преди ме сгря.

Ръката ми погали,
за миг я улови,
реши да каже нещо,
но звук не промълви.

*Не искам тая ласка,
ни тая доброта!
Любов, любов ми трябва...
Ала потъна тя.*

*Да търси, който иска,
в морето кехлибар...
Аз — своята надежда,
изгубения дар.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.